

Tisztelt Miniszter Úr, Kedves János!

Mindig jó érzéssel gondolok vissza a MATÁV '90-es évekbeli működésére. Sok elkötelezett, tenni akaró, tehetséges ember találkozott össze. Elérte létszámuk azt a kritikus tömeget, ami a Magyar Postából kivált távközlési ágazat átalakításához szükséges volt. Aztán érdekes módon valami történt, nem csak nálunk Magyarországon, hanem Németországban a Deutsche Telekom-nál is. Egyre, másra úgy éreztem, hogy reggel fel kell venni a jelmezt és eljátszani az elvárt szerepet. (Mivel a hálózatfejlesztésért felelős vezető voltam világosan láttam a „local-global” konfliktus kifinomult részleteit.) Mindezt tetézte a magyarországi 2002-től kezdődött politikai fordulat. A '80-as évekbeli érzés kezdett eluralkodni rajtam, tenni kellene valamit. A sors szerencsémre összehozott Csizmadia Zoltán festőművésszel (<https://csizmadiazoltan.com/>) egy 2006-os balatonfüredi kiállításon. A magyar tájat, a falvak pusztulását és az 1956-os forradalom drámáját idéző megragadó, megrázó festményei örökre elköteleztek. Akkor még nem tudtuk, hogy 2006 emlékezetes éve lesz a magyar történelemnek. Ettől az évtől indultak azok a beszélgetések Zoltán bátyámmal és családjával, ami hitet adott arra, hogy hatalmas ereje lehet az összefogásnak. Festményeinek digitalizált változatát elhelyeztük a BME egyik szerverén, hogy a digitális világ népe láthassa olyan művészek alkotásait is, amelyek hagyományosan magyar irányultságúak és nem részesei az individualista, globális művészeti fősodornak, de hatalmas értéket képviselnek. 2022-öt írunk és 32 évvel a rendszerváltoztatás után még mindig jelentős hátrányban van a magyar többségi, nemzeti érzést kifejező, a tudati mélyrétegében meghúzódó életérzéssel összhangban lévő művészeti alkotások támogatása. A művészvilág magyar megmaradásért folytatott belső harcát kevesen értik, ismerik. A digitális világunk infokommunikációs lehetőségeinek hatékony használata nélkül jelentős hátrányt szenvedhetnek a világ stabilitását jelentő sok színű, nemzeti kultúrák. Ezért határoztam el, hogy a lehetőségeimhez mérten minden erőmmel támogatom Csizmadia Zoltán művészeti alkotásainak népszerűsítését. A Csizmadia házaspár, Zoltán bátyám festőművészként, felesége Jolika vegyész-mérnökként, tanárként egész életüket a magyar ügy szolgálatába állították, amelyhez erőt, meggyőződéseim szerint, az 1956-os forradalom aktív szereplőjeként az akkori egyetemi ifjúság lelki erejéből merítették.

Kedves János, Illyés Gyula alábbi négy sorának mottójával szeretném ajánlani Csizmadia Zoltán festőművészt a közelgő nemzeti ünnepünkön történő kitüntetettek sorába való felvételre.

„SZOMORÚ VIGASZ

Sem ez, sem az, talán majd az idő

lebbenti azt is fel neked: ki Ő.

Egy alkonyon csak szívedben terem

s célhoz vezet, mint rég a szerelem.”

Baráti üdvözléssel, munkádhoz erőt, jó egészséget kívánva

Sipos Attila

címzetes egyetemi docens

a MATÁV/Magyar Telekom volt hálózatfejlesztési ágazat vezetője

<http://www.hit.bme.hu/~siposa/>

+36309422102